

Із поеми "Смерть Франка"

Василь Бобинський

Гадюкою звивається дорога...
Куди, куди біжить дорога ця?
Каміння, глід, жар, згага і знемога...
Немає їй ні краю, ні кінця...

Усі квітки жорстокий хтось роздавив,
З крилець надій райдужний пил обртяс...
...Дрогобич, Львів, Самбір і Станіславів,
Залізний кінь, жандарм, багнет, шупас.

Жахливе сам-на-сам в бруднім готелі,
Вмирання з голоду три довгі дні,
І — крик конаючого на пустелі —
Апокаліпса-візія: на дні.

Голодний жар, беззуба змора смерті,
І... сон в жару... чи й справді вірний друг?
...А там — чи може хлопський син умерти,
Де стигне сад і терко пахне луг?
ЧЕРВОНІЙ ШЛЯХ. 1936, ч. 10, с. 5-19.